

«Boulevard de la Republique» la «rue Bab-Azoum» especie de carrer de Fernando de Barcelona, però que hi ha porxes de cap a cap de carrer fins als jardins anomenats «Plateau Souliere» y desemboca també lo carrer gran del Teatro los carrers que venen de la Plaça de Matakof y'ss carrers que venen de la mesquita gran, això fa que encara que sigui un poch a la vora de mar, es un centre en el qual se troben comerciants y comissionistas, punt també de parada y sortida dels ferro-carrils de via estreta, y tram-vías que voltan y traspassen tot Alger.

Al mitj de la plaça hi ha un monument al Dux d' Orleans dalt de cavall en memoria de ser ell lo conqueridor d' Argelia.

De les set de la vetlla fins a les deu, s'hi passen tres hores molt bonas y mes per un europeu, donchs a les set comensan a portarri cadires y mes cadires, al mitj de la plaça, deixant lo lloc de la música, fins que n'hi haurà mil, tot seguit ja ve la música dels «zouavos» en aquelles calssasses blanques y amplas com unes fandilles lligades als genolls, polaina també blanca y xacqua roja y molt curta y estreta y un casquet vermell al cap y borla blava ó vermella; arreglan los faristolos, posan papers y al punt de dos cuarts de vuit comensan a tocar; totes aquelles cadires que pagant dos sous ó siguin deu céntims s'hi pot asseure, acaba per no quedarne ni una de desocupada.

Mentre tocans los «zouavos» van venint gent y més gent, y s'omplia aquella plaça y els cafès y bars dels voltants. Allí de gent estranya, allí de vestit estrany! Jo passejantme tot sol per aquella plaça mentre tocava la música amunt y avall per entre mitj d'aquella gent tan abigarrada, moltes vegades fins no sentia la música, contemplant aquella gent y aquell moviment; se passegaven moros pobres, que tot lo seu vestit es una camisa de sachs fins als genolls, y res més; altres moros més arreglats, que ja portavan elló com una camisa blanca fins als genolls, lo burnus tirat a la espalda ab lo seu turbant, sabata de xarol y'l garrot; altres moros més richs que no portan ni burnus ni turbant, ni garrot, aquests van ab calssasses amplas color de café, mitja de seda, sabatas de xarol, y americana y hermilla igual que un europeu. De dona mora ni una, porque en pondres lo sol, ja no se'n veu cap; després també s'hi passejaven familes israelites ó juheus, que si bé els joves van vestits a la europea y seguint les modes, en veia molts que anaven ab los sens verdaders trajes; los homes calssasses amplas de color de cendra, xacqua groguenca engalonada y un mocador gran fet una rodanxa al cap, mitjas de seda y sabatillas, me semblaven aquells personatges de la «Passió», Anás y Caifás, puig juheus de més de mitja edat en veia alguns en aquella classe de vestits, y més me xocaven encara las seves donas; aquelles al cap no hi portan res, pero portan un mocador de seda fet al monyo y tirat tot al darrera; no portan cosset, pero portan un cos sense mànegas que hi ha dos galons grocs a les espaldues, y que hi ha unes mànegas de puntes postissas blanques, y brodades a vora de la muneca, que se'ls hi veu tot lo dins del bras fins a la espalda; al coll un mocadoret blanch brodat y al coscos un altre, lligat al devant; les fandilles igual que les que portan les europees. S'hi passejaven «zouavos» en calssasses amplas vermelles y altres en calssasses amplas blanques, policies y alguns gendarmes ab barrets de suro blancks abaixats al devant fins als ulls, y al darrera fins baix del clatell, gent en boynas blavas que no sabia pas d'ahont eran, y gent d'allí y europeus ab sombreros de palla blancks que es lo que s'veya més, portantlos iguals las donas y noyas que'ls homes, de manera que mirat per un europeu si no fos per la serietat de tots pleguis se pensaria que es al carnaval, al veire tanta varietat de trajes.

Tocant les deu al rellotge de la mesquita la música acaba de tocar y la gent van marxant, tant los de la plaça com los dels cafès, treuen les cadires, y quan son dos cuarts d'onze torna a quedar la plaça neta; algunes collas d'àrabs se passejan y alguna altra d'europeus, pero en sent las onze ja no queda ningú. Algunes dies a les onze quedava jo casi sol passejantme per aquella plaça, y com ja tots los cafès eran tancats, no hi havia altre remey que anármens a dormir.

I. LLEVAT.
Reus 22 Octubre 1897.

ARTS Y LLETRES

Instantania

Quand les oronetes s'en entornen i cauen les primeres fulles dels àrboles, venen les castanyeres, humils

venedores que son herald del hivern i fi del istiu, venen silenciosament, posen llurs parades als cantons dels carrers o els brancals de les portes i cade nit al mateix puesto, aguantant les inclemències del temps arrupides i embolicades amb el mocadó no dient res ó crident: qui vol castanyes? hi romanen fins qu'els aumetllers floreixen.

Per la nit es quand té mes caracter la castanyera; sa riueta mitj vista en la penombra, iluminada per la llum del fanal, penjat al pom de la cadira se trasforma i's torna fantàstica. Son anima pot dirse qu'és lo fanalet, sense ell pot-ser ningú es recordaria de les castanyes,—aquell petit fanal vist de lluny atreu, s'apodera de la voluntat incita i convenç i al passar-hi apropi sembla qu'el llum fassi vindre els desitjos. Ane mi m'evoca un record trist, me fa l'affecte d'un llum de cementir, penso emb una vellera qu'una nit de Janer vaig veure morta al carrer. Estava asseguda a la cadira lo cap torcat a l'espalla i als braços lo senalló de les castanyes.

Un pilot de gent sovint renovat la volta començant lo succehit i fent suposicions diverses (Haurà mort de fret, deien alguns,—de fam afegian d'altres. Ningú la coneixia, ni l' havien vist defallir, mori quasi de repent, hi va anar la parella d'ordre publich, l'hu, s'en ana a donarne part al Jutjat, l'altre restà al costat del cadavre....)

I va començar a nevar lentament en espessos borallons qu'es gelaven al caure enterra, la Naturalesa amortallava a la pobra castanyera que poc a poc s'anava tornant una massa blanca glaçada..... la gent un cop satisfeta la curiositat, s'en anava tot tremolant de fret.

Lo guarda i jo vam quedar tot sols, mirant tot allò sense dir paraula..... cilenci per tot arreu..... i la neu anava caiant a poc a poc..... alguns borallons de neu cubrien els ulls de la morta que diu que havia clos la llum del fanal que feia de cirí, començava a espantar i es va estingir.

Les castanyes de la torradorra mullades, produeixen un soroll estrany al acabarse de cremar, semblava un sanglot, una queixa.....

Se deturà una dona amb un nen, que s'en anava plorant perque no li compraven castanyes. Va esser l'unic plor..... les úniques llagrimes qu'es vessaren devant la morta i jo vaig donar la bona nit al guarda i men vaig anar pensant: «el menys s'ha plorat per les castanyes.»

HORTENSI GÜELL.

Madrit, Janer 97.

CRÓNICA

OBSEERVACIÓ METEOROLÒGICA del dia 23 d'Octubre de 1897

FACILITADA PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'obser- vació	BARÓMETRE aneroide	GRAU d' hu- midat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER- PARTICULAR
						Ras
9 m. 3 t.	755 755	75 72	0'0	4'6		
HORAS d'obser- vació	TEMPERATURAS			VENTS		NUVOLS
	Maxima	Minim.	Term. tipo	direccio	classe	can
9 m. 3 t.	Sol... 35 Sombra 22	43	17 22	S. S.	Cumul	1'3 0'8

Lo cinisme dels pàsters ha arribat a un punt que es impossible de tot punt que subsisteixi si's vol que la propietat rústica sigui respectada com a tal.

No'ls basta que'ls guarda termes los denunciin y que se'ls posin multas per la Alcaldia (que fins ara les ha pagat qui ha volgut) puig los conductors de bestiar; particularment los de cabriu, tractan de burlar la vigilància y fins a cert punt ho conssegueixen com succehi ahir que un de nostres veïns que presenciat com a la partida Burgaret, tres pastors reunits donavan las olivas d'una propietat per pastura de las cabras junts ab la vinya tot com si allò no tingüés amo puig se veu que dita gent estava disposada a que's cumplís la voluntat tota vegada que s'havian reunit tres per oposar-se a tota oposició que se'ls volgués fer.

Ha arribat donchs lo cas extrém, y s'ha de fer com vulgarment se diu, fusta ó redolta, si's vol que s'evitin desgracias com poden succehir si un propietari tracta de que se li respecti lo seu per qual guarda satisfà la corresponent contribució.

Que's castigui ab má fortals pastors, pero ab tot lo rigor de la llei, ó sino per lo camp no hi haurà més amo que ells que es lo que sembla que s'han proposat.

Passat demà dimarts, tindrà lloc a Barcelona los funerals pera l' etern descans del que en vida fou don Artemi Padró Pratdesaba, mort en dita capital al diumenge prop passat.

Ab tal motiu reiterem a nostres amics D. Jaume Padró Ferrer, D. Joseph Casagualda Busquets y D. Joseph Roig Huguet y demés familia nostre pésam més sentit.

Avuy a las nou de la nit se posarà en escena en l'elegant teatre de la societat «El Alba» la magnífica obra de Dicenta «Juan José» y la pessa «Als peus de vosté».

Acabada la funció hi haurà ball en obsequi a las senyoretas concurrents a dita festa.

En Weyler ha sigut distingit y ja no es ni governador militar ni capitán general de la isla de Cuba. Però lo estrany es que l'mon encara roda de la mateixa manera que rodava l'día avants de la distitució, mitj any passat y vint mesos enrera quant fou nombrat per acord unanym dels baladriers, patriots y molta part de gent senzilla y de sa casa que de bona fé, sens dubte, creguren que era en Weyler lo general providencial y a l' hora l'salvador de Cuba y Espanya.

Q' sin desengany més crudel!

Als catalanistes si que lo passat no'ns ha sorprès gens ni mica, puig que sense esser profetas sabíam y ho diguerem desde l'dia que s'embarcà cap a Cuba, que son mando tenia d' acabar sis: despedit pels mateixos baladriers patriots y demés gent que l'ajudaren a enlairarlo, que's cansan y abrahó aquesta veada, de veure com seguint sos procediments no s'acabarà la guerra, y cambiant de modo de pensar creuen preferible ensayar altres medis, que son los mateixos medis defensats pels catalanistes desde l'comensament de la guerra quan eran considerats com a filibusters y renegats de la patria. Lo temps nos ha donat la rahó, pero las tristes consecuencias las rebré tots plegats.

En Weyler no ha guanyat la partida, mes pot estar content, puig si bé no ha sentit xiular cap bala a deu horas lluny, que d'això tothom n'està convensut, en canvi durant los vint mesos de mando, no parant mai d'enviar llarchs y ampulosos telégramas pera no dir casi en substancial res y sobre tot en los darrers dies remetentlos a graps y tots ells fets d'encarrech pera ferse l'interessant, ha volgut que s'acredités la frase encertada d'en Cánovas, quan digué d'ell, al cap de dos mesos que era a Cuba, lo següent: «Creí haber encontrado un general y me ha resultado un telegrafista».

Avuy a la nit en lo teatre de la societat «Juventud Reusense», se posarà en escena per segona vegada á petició del públic lo drama en tres actes «La monja enterrada en vida», acabant ab un ball-reunió.

En l'any pròxim se celebrarà a Berlín una Exposició espanyola, en la que tindrà cabuda productes agrícoles, industrials y artístichs.

Lo tinent d'artilleria del exèrcit francés, Mr. Gandeaux, que recorre lo mon a peu y sense diners, arribarà a Barcelona, segons carta postal que ha enviat a un colega, lo pròxim dia 26, a dos cuarts d'onze del matí, per la via de Saragossa.

La Junta d'Instrucció pública de Barcelona crida al mestre interi de Sant Quirico Safaja, don Marcelino Borrell y Daldon, qual paradero s'ignora.

Avuy en la societat titulada «La Tranquilidad», situada en los horts de la Martella, hi haurà ball per la tarda.

Los diaris de Bilbao se ocupan de las proves efectuadas lo diumenge últim en aquella vila, d'una instalació portada a cap per la Societat «La Maquinista Terrestre y Marítima» de Barcelona, destinada a la elevació d'aygas del riu Ibaizal, pera ferús d'ellas la vila de Bilbao. La instalació de que's tracta se compón de dos grans màquines de vapor del sistema Compound Corliss y quatre bombas d'embol bus, cada conjunt devia aixecar per segon 200 litros d'ayga a una alçada de 65 metres.

Segons rumors que hem sentit entre gent arribada de Tarragona, un d'aquests dies passats en un convent de dita capital s'hi originà un conflicte del qual resultaren alguns ferits.

No respondem de la certesa de dita notícia, la signem sols com a rumor.

Las Dominicales del Libre Pensamiento, aquell periódich de Madrid tan avansat y d' idees tan humanes, fa coro ab *La Publicidad* defensant à capa y à espasa la campanya d' extermí del general Weyler á Cuba.

¡Quina llàstima que aquesta gent no hagin sentat plassa de voluntari y no hagin deixat los ossos en la menigua cubana!

Seria l' únic medi de justicar lo seu entusiasme per la guerra. Aixis ens resultan massa criatures.

Avuy surt pera Madrid la distingida familiar de nostre païs, lo celebrat escriptor don Joseph Güell y Mercader, à quina desitjém un felís viatje y moltes prosperitats en la capital del Estat.

Lo jove Hortensi Güell, nostre apreciat amic y coloborador, continarà desde allà honrant ab sos espirituals articles las columnas de nostre diari, do que ab nosaltres agrahirán tots nostres lectors.

Arreureu, fins á un altre any.

Nostre apreciat colega local *Semanario Católico*, afirma en son darrer número que no comentà nostre article sobre l' estat en que ls soldats tornavan de Cuba y que no 'ns insultà.

Dispensins dit ilustrat colega, devíam sufrir una equivocació al llegir lo títol del periódich en que ho vegerem, y en aquest cas no anava per ell lo suelto que li dedicarém en lo número del dimars passat.

Y eu 'paus ab ell.

Avans d'ahir plagué abundosament per la banda de Alcover y Picamoixons.

Y a Reus sense veure una gota d' aigua. Sembla que l' cel y l' Ajuntament s' hagin conjurat.

«Se diu que ab lo general Weyler es probable que regressi lo general Arolas.

En los centres oficials se nega exactitudá aquesta noticia, alegint que no es probable lo regrés del general per cuant encara te missió important que cumplir en la fronta.

Naturalment, ara estarà ocupat en desfer aquells armestoses que tan inútils y tan cars han costat al país. Perqué veja, si en Weyler assegura que estan pacificadas aquellas províncies, no podrà ser mes que aquesta la important missió que te de cumplir en la trocha aquell famós general.

Lo recaudat ahir per concepte de Consums en la Administració d' aquesta ciutat, puja á la cantitat de pessetes 1045'36.

SECCIO LITERARIA

Contemplant un vellet

Pobre vell! cada dissapte
per ma casa 't veig passar,
y ab veu plena de misteri
demanas la caritat.

De ma casa 't encaminas
á la porta del costat,
y ab pas breu, de porta en porta
t' allunyas allá d' enllà.

Cap ahont vas? Quina es ta ruta
durant los dies tan llerchs
fins que tornas el dissapte
á ma porta á demanar?

Cap ahont vas, vellet, que trobis
qui't dongui un boci de pá?
Cap ahont vas que en las nits fredas
un recó pugas trobar?

**
Pobre vell! de cap à terra
los recorts he 't passaran!
Vuitanta anys de fer ta via
dessobre aqueix mon ingrati!

Ah! fas bé de mirà á terra,
bona mare, no deix may.
Perque pugas sostenirte
lo bastó posa en tes mans.

Quans los humans t' abandonan
per tu fa granar los camps,
y encàr, crudels, te disputan
los frufts de son sí arrancats.

Per tú te recons de marges
y paliers arresserats,
quan de sos palus y casas
te llenzan los inhumans.

Allí lo cel te contempla
com son fill més estimat,
rebuj que 'l rebutj rebutja
perque 't veu d' ell designat.

Durant eixes nits glassades
y quants cops t' hi haurás trobat!
¿Qui 't veilla, bon vell, qui 't veilla
que al endemà 't pots alsar?

Oh! no faltis cap dissapte
á buscar la caritat.
Que la terra, bona mare
son llit te dongui y son pá.

Jo estich trist, vellet, y penso
que un dissapte ha d' arribar
que 't esperaré en ma porta
y tu, vellet, no vindràs.

Ay! la terra, bona mare,
de tu s' haurá apiadat
y en son sí, que ya 't reclama,
eternament dormirás.

J. ALADERN.

23 Octubre 97.

SECCIÓ RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Rafel.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesc

Avuy á dos cuarts de 8 del matí tindrà lloc la Comunió general en Ntra. Sra. dels Dolors y á dos cuarts de 5 de la tarde la funció mensual ab lo Rosari del mes d' Octubre ab exposició de S. D. M.

Sant de demà.—Sant Crisanto.

SECCIÓ COMERCIAL

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarda d'ahir:

Interior	64'17	Filipinas	
Exterior	79'97	Aduanas	97'
Amortisable	77'75	Cubas 1886	94'
Fransas	20'10	Cubas 1890	77'62
Norts	23'40	Obs. 6 0,0 Fransa 95'75	
Exterior Paris	60'37	Obs. 3 0,0	53'25
Paris	32'70	Londres	33'35

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y Paris.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per compleg de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los païssos.

BOLSI DE REUS

Cotisacions realisadas en lo dia d'ahir à Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	64'16	Fransas	20'05
Exterior	79'95	Cubas vellas	94'
Colonial	88'74	Cubas novas	77'62
Norts	23'36	Aduanas	97'
Obligacions d'Im. sas	84'87	Oblig. 3 0,0 Fransas.	53'25
		Filipinas	93'76
 PARIS			
Exterior	60'34	Norts	
 GIROS			
Paris	33'10	Londres	35'35

Cambis corrents en lo dia d'ahir en aquesta plassa facilitats per os corredors de comers D. Joan Vallés, D. Joan Llauderó Prats y D. Jean Vallés Valduvi.

Londres	90	dfl.	00'00	diner	8 dfl.	00'00
Paris	8	dfl.	00'00	Marsella	00'00	
VALORS LOCALS				DINER PAPER.		OPER.
ACCIONS	010		010		010	
Gas Reusense			850			0
Industrial Harinera			600			0
Banca de Reus			500			0
Manufactura de Algodon.			100			0
C. Reusense de Tramvias, privilegiadas al 5 per cent.			415			

Moviment del port de Tarragona

Entradas del dia 22

Vapor espanyol «Correo de Cartagena», de 258 tones, ab bocys buixis, consignat als senyors Viuda y Nebot de P. Ferrer Mary.

Vapor espanyol «Cervantes», de 296 ts., de Velençia, ab arròs, alcohol, guixes, oli y altres efectes, son agent don Joseph M. Ricomá.

Despatxades
Cap.

ANUNCIS PARTICULARS

CLASSES DE MÚSICA

Per lo professor Estanislao Mateu

Quedan obertas desde primer d' Octubre en casa 6 à domicili.

Curs especial de piáno y cant.

Arrabal Sta. Anna, 64, entrelluelo.

Academia Fortuny

Ensenyansa de dibuix, pintura y modelat

BIBLIDA PER

RAMON CASALS

Premiat ab medalles, diplomas y mencions honoríficas en varias exposicions, alumno per oposició del «Regio Instituto di Belli Arti» en Roma.

Ensenyansa de dibuix lineal, adorno, figura, paisatge, natural, pintura al oli y l' aiguada.

Dibuix y pintura ab model viu

Carrer Major núm. 28, pis 1.º.—Reus

TELEGRAMAS

Madrid 23.

Lo general Weyler ha enviat, apropi la qüestió Uges, lo següent telegrama:

«Constantme que la premiosa de Nova York s' ha fet càrrec d' una falsetat, manifesto á V. E. que Uges, súbdit anglés segons informes del consulat britànic, morí d' un atac al cor, no poguer esser robat per viure d' almoyna.—Weyler.»

Un telegrama de Santa Cruz de Tenerife diu que ahir embarcaren en aquell port los soldats de la província destina's á Cuba.

Los expedicionaris foren despedits per los autoritats y numeró públich que 'ls feu una carinyosa despedida.

Los reclutas foren obsequiats ab metàlics, tabacos y vins generosos.

«The Times» publica un despai de Simbla en lo que s' fixa les perdudes dels inglesos en lo combat de Bargay en tres oficials morts, cinc ferits y 156 soldats entre morts y ferits.

Segons notícies rebudes de Roma, los periódichs oficiosos combaten las ideas emeses contra l' manteniment de la triple aliança.

Diuhen de Londres que 'ls mequinistas inglesos declarats en vaga han rebut aquests últims dies auxilis importants.

Se fan ascendir aquests auxilis á 32,000 lliures esterlines.

A pesar de ser tan crescuda aquesta cantitat, com son en tant número los huelguistes sols ha alcansat per subvenir á cada huelguista ab una suma de 5 á 15 xelins.

Les tentatives per arribar á un acord de concordia, entre obrers y amos, han fracassat per ara.

—Telegrafian de Lisboa que s' ha celebrat lo banquet de gala en honor del rey de Siam, concorreguent lo Gobern y 'ls elements oficials.

—Están acordats los nombraments de secretaris dels Goberns civils de Tarragona y Girona.

Diversions públiques

Teatro Fortuny

Gran Companyia de Opera y Sarsuela espanyola baix la direcció del Mre. D. Francisco Pérez Cabrero.

ABONO

Se'n obra un de 30 funcions dividit en sèries de 10 baix los següents preus:

Palcos proscenius plateas ab 4 entradas</

GUIA SERVEI DE TRENS

SORTIDAS:

De Reus á Barcelona

5'04 m. correo (per Villanova y Vilafranca) 4.º, 2.º y tercera.

8'56 m. expreso, primera y segunda dimarts, dijous y dissabtes (per Vilanova).

12'11 t. mercancías, segona y tercera.

14'57 t. correo (per Vilanova).

De Barcelona á Reus

5'25 m. (per Vilafranca).

9'46 m. (per Vilanova).

15'81 t. per id.

7'39 t. expreso (dimarts, dijous y dissabtes).

De Reus á Mora

9'33 m. — 1'04 t. — 3'10 t. — 7'19 y 9'57 nit.

De Mora á Reus

4'21 m. — 8'00 m. — 12'05 t. — 6'04 t. — 7'36 n.

De Reus á Tarragona

8'30 m. — 9'47 m. — 2 t. — 7'04 t.

De Tarragona á Reus

7'30 m. — 12'25 t. — 4'30 t. — 8'00 n.

Biblioteca Regionalista

Llibreria Regional, carrer de Jesús, 31

SECCIO CATALANA

«Lo Catalánisme», per Valentí Almirall,

«Quadros», per Emili Vilanova,

«La Dida», per Joseph Feliu y Codina,

«Cartas Andorranas», per Josep Aladern,

«Costums típics», per id.

«Alcover», monografia, per id.

«Poesias», per Manel Marinelló,

«Oda à Barcelona», per Jascinto Verdaguer,

«Lo Pi de les tres branques», per id.

«L'Agleya», per Ramon Masferrer,

«Creguix Pirenencs», per J. Massó Torrents,

«La Fada», per id.

«Catalunya trilingüe», per Jo Casas Carbó,

«Avant pel mons», per Santiago Russinyol,

«Les Cròniques catalanes», per Gabriel Turell,

«Obres catalanes», per Joseph Icart,

«Pessses», de Joan Maragall,

«Alades», per Emili Guanyabens,

«Fructidor», drama, per Ignaci Iglesias

«Montblanc», per Bosch de la Trinxeria,

«Quan jo era neys», per A. de Riquer,

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20

— 20